

Húsvét 4. vasárnapja

Jn 10,27–30

„Én örök életet adok nekik...”

A bibliai gondolkodás a zsidó pásztor-társadalom emberi viszonyait vetíti ki az Istenre. Ennek a társadalomnak a legfőbb személyisége az embereket és állatokat összetartó, mozgásában irányító pásztorfejedelem volt. Az emberek tőle kértek tanácsot és védelmet, tapasztalatára bízták életüket. Ő pedig csoportjának minden tagját, állatainak mindegyikét személyesen gondozta. A mai arab világban az ilyen vezetőt, sejknek hívják. Feladata a közösségek életének gondozása. A kisebb közösségek vezetőivel megtárgyalja életük összes kérdéseit a kereskedelemtől kezdve a magánéleti vitáikig. A sejk ismeri a Koránt, felügyeli a vallási oktatást is, sőt arra is gondja van, hogy a legtehetségesebb gyermekeket taníttassa. Ráveszi a közösséget, hogy tagjai támogassák a tehetséges gyermekeket és azokat, akik önhibájukon kívül szerencsétlen helyzetbe jutottak.

A zsidó társadalom Istent is ilyen gondoskodó pásztornak képzelte el. Jó pásztorként ismeri juhait, utána megy az egyetlen elveszett bárányának, és mindegyiket a hangjáról ismeri. Az állatokat, a bárányokat szinte emberszámba veszi, mindegyikért aggódik, mindegyikről gondoskodik, a betegeskedőket gyógyítja, a lesántultaknak beköti a lábukat. Az Istent mindenki fölött őröködő pásztor-tornak képzelték el. A pásztor és nyája között a bizalom légköre uralkodott, és ez a jó viszony adta a biztonságot az állandóan mozgásban lévő társadalom minden egyes tagjának.

Az evangélium szerint Jézus jó pásztornak képzelte magát, engedelmes tanítványait pedig juhainak nevezi. Ez a viszony azt is feltételezi, hogy a pásztor és juhai, Jézus és a tanítványai között minőségi különbség van. Nem sorolhatjuk őket ugyanabba a kategóriába.

A modern társadalom, legalábbis Európa jó részében más modellekből indul ki. A negatív történelmi tapasztalatok miatt az emberek óvakodnak attól, hogy valakinek ellenőrizhetetlenül akkora teljhatalmat adjanak, mint a pásztor volt juhai fölött. Sőt az individualista társadalomban nemigen szeretik az emberek, ha őket jámbor juhoknak, bárányoknak nevezik. Sokan beszélnek ugyan

tömegekről, amelyet a globalizáció nagyon hasonlóvá tett, de senki sem szereti, ha őt csak a tömeg tagjaként szemlélik. Mindenki igényt tart arra, hogy egyéniségként ismerjék el. Mivel a vezetőket az emberek közül választják, nem is tekintik őket különbnak, bölcsőbbnek maguknál, nem kívánnak tőlük mást, minthogy a tömegek akaratát megvalósítsák, és egyeztessék a különféle érdekeket.

Csak hogy Jézus magát is az Isten bárányának tartotta, sőt már Keresztelő János is annak nevezte. Ami azt jelentette, hogy Jézus teljesen megbízott az Atyaistenben és mindenben az ő akaratát akarta követni. Sőt földi tevékenysége valóban minden tekintetben gondoskodó pásztornak mutatja be. Jézust nem a tanítványai választották. Ő nem a kollektív tapasztalat és bölcsesség megtestesítője akart lenni, hanem Isten képmása és kegyelmének közvetítője. Jézus az a vezető volt, aki tudott valami többletet adni azoknak, akik rábízta magukat. A szavai, a példaként megélt élete, a gesztusai nem csupán vezettek, hanem egy másik életnek a részleteit mutatták meg. Jézus tanítványából, a parancsokat teljesítő hétköznapi tömegemberből egyéni belátáson alapuló Isten országát kereső tanítvány lett. Sőt ez nem csak a múlt, Jézus ma is örök életet ad mindenkinek, aki őt követi.

Jézus juhainak imája

Drága Jézus, aki a Jó Pásztor vagy! Adj nekem csendességet, alázatot, hogy le tudjak mondani gőgömről, hogy meghalljam szavadat, és hallgatni tudjak rád. Kérlek, adj engedelmességet, hogy le tudjak mondani önző vágyaimról, hogy követni tudjalak téged.

Drága, Jó Pásztor, ismerj fel engem is juhodnak, fogadj be nyájadba, szólj hozzám is, és terelj az örök élet hús forrásához. Adj figyelmet és éberséget a szívembe, hogy soha ne vesszek el! Az igaz ösvényen vezess és vedelmezz engem a te vessződdel és pásztorbotoddal, hogy senki se ragadjon el a kezedből. Hiszen ha te, az Úr vagy az én pásztorom, nem szűkölködöm, mert zöldellő legelőkön adsz helyet, felüdüted lelkemet, mert nem félek semmi bajtól, mert jóságod és irgalmasságod kísér engem életem minden napján, hogy az Atya házában lakjam időtlen időkig, hiszen te és az Atya egy vagytok. Amen.